

[Dohrmann]

nister ved roret, så er det så let som ingenting at gå ind og ændre det her, fuldstændig som Socialdemokratiet ønsker det. Derfor er det her faktisk et af de sidste elementer af Socialdemokratiets politik, som regeringen nu får gennemført, og det skal hverken arbejdsministeren eller nogen i de borgerlige partier være stolte over. Tværtimod, man burde skamme sig.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Svend Auken indledte med at sige, at det, der nu bliver vedtaget, står ikke mål med de oprindeligt deklarerede hensigter fra regeringens side, og det kan jeg ganske bekræfte.

Vi fremlagde den 21. januar 1987 en pakke med et antal forslag, og vi bebudede i samme ombæring, at der ville komme supplerende forslag på et senere tidspunkt specielt vedrørende de offentligt ansatte og vedrørende privatansatte i ikke-overskudsdelende virksomheder. Så det er korrekt, at det ikke er regeringens samlede politik, der bliver gennemført. Det er en del af den pakke, der blev lagt frem, der nu bliver gennemført og for en dels vedkommende i en modereret form.

Men vi har syntes, at det var et vigtigt skridt, at man nu i aktie- og anpartsselskaber kan bruge en grænse på 6.000 kr. i stedet for 200 kr., at der nu bliver åbnet op for, at man i koncerner kan udstede medarbejderaktier i datterselskaber og fastholde sambeskatningsretten, at der bliver åbnet op for repræsentation i bestyrelsen i selskaber ned til 35 ansatte, således at vi er på linje med det, som DA og LO har aftalt i forbindelse med samarbejdsudvalg, og at der bliver åbnet op for, at der også i sparekasser kan laves overskuds-baserede lønsystemer.

Vi synes, at det, der her bliver vedtaget, er et skridt i den rigtige retning. Vi er kommet i gang med en egentlig proces i retning af øget overskudsdeling og øget medindflydelse til medarbejderne i virksomhederne, og det synes vi er positivt. Vi synes, det er forstemmende, at man nu i ca. 20 år har diskuteret temaet, uden at der er sket noget lovgivningsmæssigt. Nu sker der noget lovgivningsmæssigt, nu kommer vi i gang, nu bliver der flere muligheder for, at virksomhederne kan gennemføre ordninger. Nu håber vi så på, at

virksomhederne giver sig til at anvende nogle af disse muligheder.

Hr. Svend Auken har jo også, når han skal kritisere det, der nu bliver vedtaget, vanskeligt ved at finde sine egne ben, for på den ene side bliver det så vældig dyrt, og på den anden side er der ikke ret mange, der får glæde af det. Ja, det bliver altså kun dyrt, hvis der er mange, der får glæde af det, for det er antallet, der er afgørende for, hvor stort det skattemæssige provenutab bliver.

Man kan så i øvrigt diskutere, om det er relevant at opgøre det på sådan en statisk måde, men det, der åbnes op for ved at ændre 200 kr.s grænsen til en 6.000 kr.s grænse, er jo noget, som man kan anvende i virksomheder, som tilsammen har ca. 900.000 ansatte. Vi har ikke turdet skønne, at de alle sammen ville anvende det, men det er altså 900.000 lønmodtagere, der får den mulighed.

Vi tror, at mange medarbejdere i virksomhederne vil følge, jeg ved ikke, om man kan kalde det et råd, det, som hr. Svend Auken refererede LO-formanden for at have sagt, men så i hvert fald en nøgtern analyse, nemlig da LO-formanden sagde, at de da ikke ville have noget imod, at medlemmerne tog imod tilbudet. Det håber jeg så medlemmerne vil gøre. Jeg tror også, at de vil gøre det, og jeg håber, at der er mange virksomheder, der giver medlemmerne og dermed deres medarbejdere mulighed for det, for så kan vi faktisk bevæge os frem i den situation, hvor der for første gang, mens vi har haft den politiske debat om OD, kan komme et politisk pres fra befolkningen i retning af, at vi skal have OD udbredt.

I den sammenhæng noterede jeg mig med interesse, at hr. Niels Helveg Petersen sagde, at også Det Radikale Venstre gerne ville have flere med, og direkte opfordrede andels-selskaberne til at udarbejde forslag til modeller. Jeg forstod det som en radikal vilje til i givet fald også at være med til at finde ordninger, som er mere skræddersyede til andelsselskaberne, og jeg kan på regeringens vegne sige, at vi har den samme vilje.

Det vil altså sige, der ligger en mulighed for, at der også kan gennemføres lovgivning, der betyder, at det bliver mere attraktivt for andelsselskaber at gå ind i denne type ordninger, altså at vi kan fortsætte den proces, der hermed er sat i gang.